

ἵππων ἑλκεῖται καὶ ἀποκτείνονται
 τὸν Ἑλλησπόντι δεχόμενοι.
 Πήγαυς εἰς τὴν Περσίδα, τὴν
 Ἰταλίαν καὶ ὅλους τὰς ἄλλας ἐν
 παλαιῇ χώρῃσι καὶ θά ἰστέ τὴν
 ἰστέ. Πήγαυς εἰς τὸ Λαοδίκιον, τὴν
 μεγάλην ἀσπίδα τοῦ κόσμου μετὰ
 πολλοὶ καὶ ἐκεί θά ἰστέ τὰ ἀπὸ
 τὰ μακρὰ καὶ μὲ τ' ἀντιστοιχίαν
 τὸν πορρὸν σὺν μετὰ εἰς καὶ
 στάλιντες βυτίνας νὰ γίνονται
 προσκύνοντες τὴν ἰστέ τὴν
 σον. Πήγαυς εἰς τὴν Οὐδανίαν
 καὶ πρόσθε τὴν ἐκεί ἐπὶ τὴν
 βλοφίον τὴν Ἀμερίαν. Θὰ
 διατερεῖται καὶ ἐκεί εἰς τὴν
 σὺν καὶ ἀθανάτων πορρὸν
 καὶ εἰς τὸν τοῖχον τὴν θά ἰσ
 βίαν, τὰ περὶ ἄλλα τὰ μὲ
 ἄλλα διαποικισμένη καὶ
 νεαὶ τὸν Ἑρμηνευσταδον.
 Πήγαυς εἰς τὴν πόλιν τὴν
 κορινθίαν Πολιτείαν τὴν Ἀμερίαν
 καὶ νὰ συναντήσῃ παντοῦ εἰς
 τὸν δ' ἀνθρώπων πορρὸν καὶ
 εἰς δ' ἀνθρώπων πόλιν καὶ
 τὴν ἰσοδοκίαν χώρας τὴν
 Πήγαυς κορινθίαν τοιαύτην
 εἰς τὸν Ἅγιον Λαοδίκιον

Αμερικανική, την μεγάλη και πολυ-
άνθρωπη αυτήν πόλιν, και ούτως
εις την μεγάλη πλατεία της. Γύ-
ροι κατόπιν το βλέμμα σου και
ιδε το πολυέροον δικαστήριο μέ-
γαλον της. Ής στέγη τον δ' αν-
τικείμεν μαρμαρίων τον Έλλη-
νικόν Παρθένον. Και γόητες
κατόπιν την συνειδησί σου, αν
τόια σου έπλεον, πώς ουβανί-
ναι έκαστον παντήκοντα έκαστο-
μύρια Αμερικανών πολιτών να θέ-
σουν κερδών της δικαιοσύνης τον
το δεικτογένημα του μεγάλου μας
Φαίδου;

Πήγαμε έκρηκ, κομποπολίτη
ταργώτη, εις τους μεγάλους οδω-
φόρους της Αμερικής εις τους
δυναίους στεγασμένους τοις μέγα-
λοις κινηματογράφους τοις κόμοις,
και πρόβες τους πολυτέλεις τοις
χου της εισόδου των. Είς αυτούς
δ' αντικείμεν κατά μνημόνιον και
μύρια, και πέρες έννοιημένους
έδω και κεί. Και ούτως εις πέρες
και μαρμαρα έλκε αεί; Και δ' α-
κούσας να σου άπαντούν με ύπε-
ρηφάνεια, ότι τα σπουμένα από
μαρμαρα είνε το όραιότερον στέλι-
ον του οδωφόρου, διότι άντι-
προσώπου τον δέξαι της έλ-
ληνικής άρχαίτης, και προέ-
χοντα άλλα από την άθρητικήν
Ακρόπολιν, και άλλα από άλλους
ένδοξους χώρους της Έλλάδος! Και
έν ελπίσιν και ου πέτρα μη συ-
κινώσης. Αλλά τί πρόσωπον τί ύστα-
τον να σου άπαρηχμήσας;

Από βλίσκας εις την Αδελφον
λίαν, κομποπολίτη ταργώτη, γύ-
ρις εις μεγάλες πάλεις της, και
είπε και εις το μέγαρον από τον
μάτιον σου. Ήτοι εις τα μουσεί-
ον των. Παράτηρες τον ρυθμόν των.
Έκαστος το άμνηστικόν του Μπρί-
ου και δ' άντικείμεν τον άνω-
κάν, τον Ιωνικόν και τον Κοριν-
θιακόν ρυθμόν να σπολίζουν την
περίσσειαν των, και να διαχωρίζουν
τα παλαιά των. Πήγαμε εις το
Μουσείον του Σίδνι και κινέμε-
τον έκαστον ρυθμόν των, και γό-
ητες και πάλι την συνειδησί σου.
Αν τίποτα σου άπέμνηται γιατί τάχα
αν Αιτωλολό, νέος αυτός λαός,
προσέκριναν τον έλληνικόν πνεύμα;
Από διαβόλης τη «φώνη» κο-
μποπολίτη ταργώτη, φά διαβόλης
και τί έγραψε ο μεγάλος Γάλλος
ιστορικός, ο κόρης των Σεντρώ για
την Έλλάδα μας. Αλλά που λέγει
είνε η ούνο; Των αιώνητων
αίης της ανδρόπατης προς την
Μητέρα των φύων. Σωθ τα έπα-
ναλάρβαν δώδ, ταργώτη κομπο-
πολίτη, για να νουήσας, αν είνε
άνασιν, εις τον πάλαιον μαρμα-
ρίων για να παύσης την λει-
τολία σου από την Έλλάδα. Ή
γάραι λοιπόν ο διαπρεπής Γάλλος
ιστορικός;

Ή Έλλάς, κλαυμένη χώρα, έ-
λτουν κρημνισμένη εν τη Μυθολογί-
α σου εν τη Ιστορία, ήτο η πα-
τρίς των πρώτων και ά ναός των
Θεών του άρχαιου κόσμου. Καμμία
χώρα δεν παύθηκε γενναίως
πολεμιάς, μεγαλύνους φιλοσό-
φους, ικανότερους νομοθέτας, και
πνεύματα ύψηλότερα. Μόνον το
όνομα της Έλλάδος ήμειν εις την
φυσικήν, και έπαναφέρει εις την
μνήμη, αν έρωτα της δόξης, της
φρονήσεως και της ελευθερίας...

Οι πολέμαί μας, οι ήρωές
μας, οι φιλόσοφοί μας, οι ποιη-
ται μας λαμβάνουν άκόμη και σήμε-
ον τους έλληνους ως διαδύκλους και
ως πρώτους. Ή παιδική μας ήλι-
κία διεμορφώθη από τον μαθημά-
τιον των. Ή Έλλάς καταστραμμέ-
νη, βράβηρος και έρημοίς κα-
τοίκων, ήτις εις την σκίσην μας.
Αυτή διατηρεί επί των πνευμάτων
την έλευθερίαν και την ηνριαρχίαν
την όποιαν έχασαν επί της γής.
Και ή Έλλάς όταν έγράφοντο
πύλα ήτο δούλη άκόμη εις τους
Τούρκους. Γ' αυτό και ο στρατη-
γός Κορυνησιός που μας τα ύπε-
νθύνει γράφει ότι:

«Η γυναικάρια του διαπε-
ρπούς συνηργήσας θα ήγάληται
έν θά ήμισυ από τον ήν ήν ήν
αυτήν ής φιλοστοργίας τον άδοξο-
θίσαν τέλος εις την έλευθερίαν,
και εις την όδον της άνομήσεως
των άγαθών της τα όποια έδω-
σαν άκαταλόγητα δια παντός».

Σήμερον ή Έλλάς άγωνίζεται
και πάλιν να έλευθερωθή από άλ-
λους τυράννους για να διατηρή-
την φυσιικήν της ύπόστασιν, και
έλευθερίαν την γήν της. Σήμερα,
ταργώτη κομποπολίτη, τόσους
και άπείρους το χρός σου προς
αυτήν, και για να δικαιολογήσας
έγινες περιπλοκώμενος Ιουδαίος
και κομποπολίτης. Πότε δέ αυτό;
Την στιγμήν-τί ερώτα για σίνα
—κατά την όποιαν και αυτοί οι
Ιουδαίοι που έθεωρούσαν ότι αυ-
τοί, σάν και πάντα, κομποπολίται,
νοσταλικοί της άλωσεθείας πα-
τρίδος των, κατέβησαν, έκπαι-
σάν από μακρούς αιώνας άγόνων, διώ-
ξων και σκλαβιάς, γ' άνομήσεως
την πατρίδα των αυτήν, και ν' άπο-
τελέσουν και πάλιν έλεύθερον έ-
θνος! Διότι από την Ιστορίαν των
λαών του κόσμου και από την Ι-
στορίαν των γυναικών, ότι μόνον
το συνηρημένον έθνος τους
δίδει άνέναντον, ίσχυον καινούργιον
και δίδει μόνον εις αυτό καλλί-
γυναικί ή πρόδοσις, ή υπερηφάνεια
και ή διακίνησις της Ιστορίας φυ-
λής των.

Αλλοίμονον εις το έθνος και τους
λαούς, κομποπολίτη ταργώτη, αν
έχουν όποιον σάν και οι λαοί α-
πείρους. Σήμερον τρέμεις, ποχύν-
σαι και άσχημονείεις εις την Α-
σραλία σου που έξέλεες για νέα
συνταγίδα, για να την άπαρη-
χής και αυτήν μίαν ήμίαν και
να ής εις την Πολωνίαν, διότι
...όπου γή και πατρίς και όποι-
πατρίς και τόπος! Αν θα χυθή
ή Έλλάς κομποπολίτη ταργώτη,

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Αρσός περσούτης πώς άνήρ έ-
λευθερί και δ' κ. Μαρσέλλος. Είς
τον χειμάρρον των θλίψεων γε-
γενόταν μέγα εις τον όποιον
στερεβιλίζεται ή πατρίς μας, ποί-
ος να προσέχη την διασπάθειαν
του ίερου κομμάτος του δημο-
αίου, του ίδρωτος αυτού, του
λαού, δια χερμακτικής άφελείας;
Πότε θα προσέχη το πέπλημα
έκπικτον τριζήκοντα έκπικτημην
δρυχών εις την θάλασσαν του
Καφέλιου των Κυθέρων, υπό το
πρόσχημα μίς δίδον έξουσιοτά-
τως των Κυθέρων ταξιδιωτών;
Ή λέγει σίχως δεν είνε ίκανή
μόνη αυτή η άπερώση έλλην την
αυδάν την όποιαν αείθων την
κινεί εκ του γεγονότος αυτού.

Έπειτα ο λαός έσυνείσδειν εις
την λέξιν αυτήν, διότι άπαρη-
χάται άλληλ η συμβαίνον γύρω
του. Ήν πικρή περιπέτεια ήμεις,
έκτελεστές κακήνουν συνειδη-
σας, δεν έχουμε παρά να δια-
κριψώμεν, ότι ή χώρα και ην
άκομη έλευθερωθή από τον κερ-
μουνισμόν, θα φθάσει εις την
καταστραφην εάν συνεχισθή ο
τρόπος με τον όποιον διοικείται
σήμερον.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ

Τεσσαράκοντα Κυθέρηι μεταξυ
των όποιων οι είκοσι στρατιώται
και ναοί μεταβαλόντες προς
κατάστασιν, κατήλθον εκ των γυ-
ριων των την παρομένην των Θε-
σπονών εις την Άγιαν Πελαγίαν,
όνομασμένους να διέλθω την
έπομένην πούσαν ένωρίς το άμ-
πνοιον «άβας» προς άναχώρησιν
δια Πειραιά. Οι ένδωκοι διενε-
κτέρευον όπως έδωκε άλλοι εις
μίαν καρέκλαν ένός έκεί κα-
ρνεύου, άλλοι εις το ύψι-
ρον τυλιγμένη με μίαν κου-
βέρταν, και άλλοι άλλως υπό
δριμύ ψυχός. Ο καιρός καθίστατο
άσχημος. Από άνατολικός που φ-
ρούσε ένύφριος όδρος, και ή δα-
λυσσα ήρχισε να φυσούνη. Περ-
τό μεσοκύκτιον μετεβλήθη εις
τρικυμνίαν. Ο περίφημος λιμενο-
δραχίαν έκασθη έντός στιγμής
από το μανισμένο κύμα και
δεν διεκρίντο πλέον, παρά από
τον φθοροφύγον γύρω του ά-
φρον της θαλάσσης. Το άτμήλοιο
ον φυσικό έσώθη άδύνατον να
προσέγγισιν εις Άγιαν Πελαγίαν
και οι ένδωκοι άγρυπνημένοι,
ταλοπυρηνμένοι, και άγανακτι-
ντες, έκπικτησαν την ήμεραν των
Θεσπονών εις τα χωρία των
διά να πονηγύρουν εις θαρ-
καρδίαν την έσπρη του θαυτάσμο-
τος του Σιτήρος.

Εάν, όπως μας έβεβαίωσαν άν-
δρωποι ύποσπόντες το μαρτύριον
αυτό, συνέπιπτε να εύρισκοται εις
Άγιαν Πελαγίαν κανείς εκ των
έπισμων άντιστροφών της νή-
σου μας, θα έλιδοθαίτο άσφα-
λώς ή θα έσπικτοτο εις την θά-
λασσαν. Το διακρίνει εν τούτοις
με τον εξαίρετον άμαρτίαν Σο-
μον του, το άπέναν δυνάμει μόλις
μίλια από την Άγιαν Πελαγίαν, ο
θαλασσοστάς ούτος λίγην της
νήσου μας από τον όποιον άκό-
μης, ακίνδυνος, και άσφαλός θα
ήδυνάτο έκεί προσέγγισιν το ά-
τμήλοιο να παραλάβη τους έ-
πίδοτος του, παραμένει άχρηστο
πολίτης. Ήν το μεταξύ το Κράτος
μας πετχ εις την θάλασσαν του
Καφέλιου έκπικτον τριάντον έκ-
πομπήρια δρυχών προς χάριν φ-
ρόδων τινών έκεί φίλων του κ.
Μαρσέλλου!

Και το μαρτύριον των Κυθέρηι
κατάδωκεν συνεχίζεται. Ήπαρχει
Κυθέρησι; Ήπαρχουν άνδρωποι
να συνηνθώδον δια τάς από πολ-
λον έτών συνεχίζόμενες αυτές
ταλαιπωρίας των κατοίκων μας;
Ασφαλώς δεν ύπόρχουν. Και έν
τοιαύτη περιπτώσει διατί να μη
έρρημωθή ή νήσος μας; Οι άνδρω-
ποι χιθίνες ου γ' αυτήν.

Ή Έλλάς είναι κλαυμένη. Ο ρό-
λος της είνε να ήγείται της αν-
θρωπότητας. Το μέλλον του κα-
σμου θα είνε έλληνικόν. Ή γή
σου, κομποπολίτη ταργώτη, θα
γίγη έλληνική. Ή ήτοι όλοι οι
λαοί της γής, έκαμαν την Έλλάδα
συνείσδειν εις τάς πράξεις των και
την σκέψιν της έχον ως έδωχόν
τον. Διότι ή Έλλάς είνε ή αλη-
θεία και το φως άνεν των όποιων
ή ανθρωπότης θα νύστατον εις
τάς σκιάς άδωχης της βαρβαρότη-
τος. Και αυτό είνε και το μυστι-
κόν της προσηφίας της από πα-
ντογύρου έθνη. Γ' αυτό λέγει και
να μεθύη κανείς γ' αυτήν.

ποι φαύλων δια να εύρον εις
πολιτρώμενα Κρήτη άντιλήμην, και
πρωτασίαν, και άνομήσεως και
στοργήν εις τάς στοιχειώδεις ά-
νάγκας των. Διότι ή βαρβαρότης
ή άναλήμια των ίδυνόντων
τάς τύχας των, κατέστησε μαρι-
νικήν και άδύνατον την ζωήν
των εις την νήσον των.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

«Το δράμα της συγκοινωνίας
μας, γράφει ή έτέρα Κυθηραϊκή
συνάδελφος, θα έξακολουθήσιν
έπιχειρήσιν και παρά την βοήθειαν
έπιχειρήσιν δια την άγονον
γρομμήν Καφέλιου. Και θα έξα-
κολουθήσιν διότι το άτμήλοιο
«Γάρος» όπερ θα έκτελή το άμ-
πολόγιον κρίνεται μικρόν, και ως
έκ τούτου «ακατάλληλον δια την
έσπρη των χειμάρρων. Και ή
συνάδελφος έπαφίεται εις την κα-
λώς δυνάμει των έσπρητών και την
έσπρη ότι ούτοι θα θέσουν σκά-
φος μεγαλυτέρας άντοχής!»

Αλλά νομίζωμεν ότι οι έσπρη-
ται δεν έχουν κανέναν λόγον να
συνηνθώδον. Οι Τουργώτες είνε
συνειδημένοι να θαλασσοπνιγ-
νται, και να έχουσαν άνεξάντητον
όπονην. Αλλάς τε ή προσέγγι-
σις εις την νήσον του «Γάρου»
είνε ούτως είτε άλλως θα γινεται.
Αν φυσή σφοδρός και δεν ήπα-
ρά να ποη εις το Καφέλι, πάλι
εις την Άγιαν Πελαγία. Είς το
Καφέλι δε όταν φυσή σφοδρός,
και φυσά σπυρνώτα, και μεγάλο
άκομη εν είνε το πλείον προσέγ-
γισις, ως γνωστόν, δεν γινεται.
Και τοις τούτοις από τα 130 έκ-
πομπήρια παραμένουν εις τους έ-
σπρητάς κέρδους. Και αυτό είνε
το σκάνδαλον της άλλης ύποθέσε-
ως. Το Κράτος κατά τούτους έν-
διεικνύεται. Διότι αν κατ' ούσιαν
ένδιεικνύεται δια τους Κυθέρηις,
και όχι δια τους Καφέλιους φα-
ράδες φθοροφύγους του κ. Μαρ-
σέλλου, θα έπρεπε πραιτίως να
θέση έγγυαρόν όσον εις την έτα-
ρίαν ήτις θα έλάμβανε την έπι-
χορηγίαν της άγόνου γρομμήν
Καφέλιου, ότι το άτμήλοιο της
θα ήτο μεγάλο, και όχι σκαλο-
πνήχτης τριακοσίων τόννων, ένα
παλαιόν κότερον γλυντζέβαν,
και να κάμνη τον πάντοτε οχε-
δον τρικυμνίαν και γείτονα των
Κυθέρων Μαλέων.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ

Μας γράφουν εκ Κυθέρων το
έξης το όποιο αυτόλεγει παρα-
βόλεμον ένταύθα.

«Ο «έλκρος» που έχει και την
έπιχορηγίαν της άγόνου γρο-
μής Καφέλιου, κοίτοι ήτο θροής
δεν προσήγγισεν εις το Καφέλι,
και έτσι έφθασε το ταχυρότερον
έξω και περί το έκαστο και πλέον
άριον γάλακτος έσπρημένα. Εύ-
τυχώς φύγη το δυσπράνι Ια λου-
Καραντή ήσμερα και θα πά-
ρουμε άλλους θα καταστρέψουν το
χασούλδες. Ο «Γάρος» δεν προ-
ήγγισεν εις το Καφέλι ένω ο
καιρός ήτο πολύ εύνοτικός διότι
είχε καδυσερήσει εις τήν όδον,
και έν ήγιναν εις το Καφέλι
θα έχανε το δρυμολόγιον των
Κυθέρων. Αν ήτο να ήγιναν
εις το διακρίνει θα προσήγγισεν
εις αυτό διότι ήτο ο δρόμος του
ένω αν ήγιναν εις το Καφέλι θα-
κανε μεγάλη βόλτα και άδχανε
καιρός».

Κατόπιν των άνωτέρω όφείλει
ή Κυθέρησις ν' άκυρώση άνευ
χρονωτήρις την άρρωτικήν και
ουσοπετολογικήν ύβρισαν με την
έταρίαν Καρδουνίου της άγ-
νου όδον γρομής Καφέλιου, δια
να γλυτώσιν το Κράτος το έκαστο
τριάντον έκπομπήρια, και να
έπιβλήη κυρώσεις εις τους ύπαί-
τιους της διασπείσεως του χρέ-
ματος του λαού.

Ήμετες καταγγέλλομεν τα γε-
γονότα αυτά έλπίοντες ότι θα
έλασκουδόμεν. Εάν όχι, θα συ-
νεχίσωμεν τον έλεγγον προστα-
τεύοντες ότι μόνον το δημόσιον
χρήμα, αλλά και το έλκας συμ-
φέροντα του Κυθηραϊκού λαού.

ΑΠΑΙΣΚΕΥΣΕΙΣ

Οι Κυθέρηι του έξωτερικού έ-
τένησαν εις κινήσιν να Ιδρυσούν
νοσοκομείον εις την νήσον. Να το
Ιδρυσούν. Θα άφέληση. Δεν θα
βλάψη. Θα άφέληση νύς όρρω-
στους που θα καταφύγουν εις
αυτό, και θα είνε ένα δείγμα πο-
λίτισμο του τόπου. Πόσοι όμως
θα είνε οι άρρωστοί αυτοί; Όσοι
και αν είνε ποτέ δεν θα φθάσουν
το σύνολον του πληθυσμού της
νήσου το όποιον πάσχει κυριοτέ-
λως όσμερον από την άδωχίαν
της θάλασσαν τον συγκοινωνίαν.
Και ο πληθυσμός της νήσου, ο
θαλασσοπνιγμένος, ο άρρω-
στος ταλαιπωρούμενος, ο έμπα-
ζόμενος από τους πολιτικούς του
αυτός θα έπρεπε πρώτος να θε-
ραπευθή από την χρονία αυτήν
ανθενείαν από την όποιαν υπο-
φέρει.

Πόσον συνεπές προτιμώμεθα
θα ήτο ή αγορά ενός Κυθηραϊκού
άτμήλοιο από τους άρρωστους
Κυθέρηις; Δι' αυτό όχι μόνον
θα έξηραφείτο ή θαλάσσια συ-
γκοινωνία μας αλλά θα έζων
και πολλά Κυθηραϊκά ούκυνεται
και ο τόπος θα έμπατο, και κέρ-
δη θα έμναν. Ίσως ίσχυρησί
καυθεί ότι ή δι' άρρωστών συ-
γκοινωνία θα λυση το πρόβλημα.
Πάνην. Ή δι' άρρωστών συ-
γκοινωνία θα είνε έπιπονήκη και
πολυτέλης. Βόσις θα παραμένη
δια πλείων συγκοινωνία μας.
Εάν δε οι διοικηταί των πειρε-
λαοικινών των όποια έκτελούν
έμπορικούς πλάς τούτων έσπρη-
ται

τακού εις την νήσον μας, ήνούντο
και ήγάρουν ένα καλό άτμήλοιο
ον έσχυόμενοι και από άλλους
έμμερονας Κυθηραίους, θα ήμ-
πορούσε ή νήσος να έξαφαιλήσιν
την συγκοινωνίαν της. Αλλά οι
Κυθέρηι δεν έχον ποτέ το εύρύ
έπιχειρηματικόν και συνεταιριστι-
κόν πνεύμα το όποιον έσπικριν
άλλους νησιώτας όπως τους Κα-
φέλιους, τους Ίθακούς, τους
Ανδρούς, τους Καστελλορυσούς
κλπ. Περιορίζονται εις μικράς εκ-
της εργασίας των άποταρμύσεις
και εις άτοιμάς έπιχειρήσεις από
τάς όποιες το κέρδος, πιθανόν να
είνε άσφαλές, αλλά είνε βραδύ
και μικρόν. Αυτάς τάς άπλάς
σκέψεις δια την συγκοινωνίαν μας
θα έκανε ο κάθε Κυθηραίος ο ό-
ποιος θα μελετούσε κατά βάθος
την κατάσταση της νήσου μας.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΜΑΤΟΣ

Μία Ιστορική εν τη νήσος μας ό-
πότιος κινούντες να έξελιχθή εις
κοινωνικόν σκάνδαλον. Μετά τον
δικηγόρον κ. Λοφάντων, κατη-
γένησαν εις τον εισαγγελά και
διαιτητήν την σκανδαλώδη με-
ταρσίαν του άπαιτήτου Κυθηραϊ-
κού μετξύ της χήρας Χα-
ρίαντι και του φαρμακείου κ.
«Εμψ. Κοντολέοντος διένειν. Ε-
χεται ή σπρη του Έκκαλισταίου
Συμβουλίου του έν Καλοκαιριανί-
ναυ του Άγιου Σπυρίδωνος, δια
να καταγγείλη την σκανδαλώδη, έ-
πίσης, μετάρσίαν των άπαιτή-
των όργάνων και του άρχαιατικού
άναρρώστου, πάλιν ύπέρ του κ.
Κοντολέοντος άζυνόντος να μηνιο-
μηνή κατά την λειτουργίαν του
Άγιου Σπυρίδωνος από του ίερέ-
ος, ως πρώτος έσπρητής διότη, λέ-
γει, έκληρονομήσε και το πρυνό-
μιον αυτό με την άλλην του Βλα-
ντήν περιουσίαν!

Το πρυνόμιον πέρνει κομικήν κά-
πας όρν αν σκεφθή κανείς ότι ο
φαρμακοποιός κ. Κοντολέον, έπε-
δύσεν ίσως, μηνιομένους πρώ-
τος από του ίερέως, να μεταβή και
πρώτος εις τον Παράδεισον, έπειτα
από τα θρησκ. φάρμακα τα όποια
παρέσθεν εις τους άρρώστους εν ήμέ-
ρας δυστυχίας. Ήμπορούσαν εν
τούτοις νομίζωμεν, να διεκδική
το πρυνόμιον ο κ. Κοντολέον προς
τον Παράδεισον, χωρίς την συ-
νδρομήν του άρχαιατικού άναρ-
ρώστου και της κοινοτικής ένομα-
ταρσίαν, όποτε δε εν πάση περι-
πτώσει να δώση πρώτος το πρυνό-
μιον της κοινοτικής εις αυτούς
έως περσάνει. Δεν θα έχανε δε
την παρτέσιαν, αν έμνημονεύ-
σεν και τέλει, έπειτα από
έως τούτων κληρονομίας του.

Όσον δια τον άρχαιατικόν άνα-
ρρώστον άδελφωμένον κ. Χα-
ρίαν, μίαν σύστασιν θα έχουμε να
αμνησιν εις τον Σεβασμιότατον.
Αν δεν ήμπορεί να του αλλάξω
την θείαν, άς του αλλάξω τού-
λινον το έπίτομιον. Διότι είνε α-
λόγικον ένας παπάς να λέγεται Χάρος
και να δέεται εις τον Θεόν ύπέρ
της σωτηρίας των ψυχών.

ΕΘΡΑΙΣ ΙΣΜΑΤΕΙΟΝ

Κατά το τρέχον έτος ή μέν
«Κυθηραϊκή Άδελφότης» Αθηνών
—Πειραιώς συμπαρήκοντα πανή-
κοντα εναντίον της Ιδρυσείας της
δ' «Κυθηραϊκής Συνέθεσης»
Αθηνών έκομινε άναστοιχίαταιν.
Δεν γνωρίζωμεν αν θα έρτα-
σθον, και κατά τίνα τρόπον, τα
γεγονότα ούτα, και αν ή έσπρη
ρικη μας κατάστασις δεν θα έπι-
δράσθω ώστε ό έσπρησμός να μη
άναβλήθ. Ότι όμως και αν
συνβή ημετέροις οι Ιδρυσίται το δού-
σασταί να παρακενεσθώδον
έγκαιρος, ώστε ο πανηγυρισμός
να μη περιορισθή εις μίαν έσπρη
άσπρησιν της δράσεως των σω-
ματικών, αλλά να συνοδευθή από
μαζεύσεις και προκήρυξεις διαγω-
μιών εις δ' άθεατικά έργα
πνευματικής πάντοτε σημασίας.
Δεν άμφισβηλούμεν ότι ο τρώπος
του πανηγυρισμού μίς τισιού
έσπρης της όποιος ή σημασία είνε
περιόριστη μόνον εις τα Κυθ-
ραϊκά πλαίσια, θα είνε άνάλο-
γος προς την έλλην Κυθηραϊκήν
δραστηριότητα της όποιος ή έ-
σπρη εις την πρόσθετον γ' χάρος
μας είνε άναμφισβήτητος.

ΕΥΘΥΜΙΑ - ΕΛΑΦΟΡΥΤΗΣ - ΚΕΦΙ

Του λοιπού οι Τουργώτες θα
παύσουν να είνε άσπρη και δύ-
σπρη. Ο κ. Συντονιστής των κο-
μικων έργων θα φθάσιν εκ κά-
θε χωρίου, και ίδιως εις το μεγα-
λίτερον, ένα άποκηρητήριο και έ-
πίτα τον ένα λουτρόν. Είς το πρώ-
τον είνε εύνοχον τι θα γινώ-
ται. Είς το δεύτερον θα ηγηγίη ο
κάθε χωρικός έσπρη θα γινώ-
σθω εις το χωρίο του με ένα
κουβά νερό κρύο, αν είνε γε-
νός, ή με ένα κουβά χλιαρό αν
είνε άρρωστος, και έκεί θα πλέ-
νεται. Αμα πλυνθή δια του εύχης
κούρασις, ο όποιος του θα είνε έ-
λαφρός, θα γίνη εύθυμος, και την
έλλη μέρα θα έχη προκύτερο
κέφι. Ο κ. Στάης παρέλπει να
προσθέσθω ότι ένα πλυνθ θα γίνη
περισσότερον εύπρόδεκτος από
την κούρα του. Ήτοτε αν έλα-
σθός θ' άνυψώθη λέγει ο πολιτι-
σμός μας, και θα παταχθή και ή
έδονότητος δαδένειο ο κομ-
μουνισμός!

Η άνακλινώσις αυτή του κ.
Στάη, μετά την πρώτη του συντα-
γή πως θα χορεύσουν οι κατοίκοις
με μαυράδα, δεν καλεσεί τον
τόπο μας. Μας παρουσιάζει εις το
έσπρη του κάμρου ως όποιοι
έσπρη, ενώ είνε γνωστότατον ότι

αί έκσπροντάδες των σπρητών που
έκτίσθων εις όλα τα χωρία μας
από εύμερησάνας και έσπρη-
φάντας μετανάστας, περιέχουν
δύο τα ούγκονα κομφο που εις
όλους συναντά κανείς νήσους.
Αν τουλάχιστον ο κ. Στάης έλε-
γεν ότι θα φτιάξω ένα ύπόθετοι
εις όσα χωρία δεν ύπόρχουν τυ-
χών τοιαύτα, θα έμετρίζετο κά-
πως ή έντύπωση. Και επί τέλους
οι χωρικοί μας, δεν αίσθάνονται
την άνάγκην αυτήν, διότι τα χω-
ρία των ούτε λόντρα είνε, ούτε
Νέα Ύορκ, ούτε Παρίσι. Ή χα-
ρά άλλως τε για το Ρωμιο δταν
αίσθάνθη φυσικήν ένάγκην είνε
ή πλατεία ύπιδρος, οι όδοι, οι
πρίνοι, οι σκίνοι. Για να δεβαι-
νθή περί ούτο δ κ. Λοφάντος του
πολιτισμού δεν έχει, παρά να πώ-
σει την Μονήν Μυρτίδων ή την
Άγιαν Μόνην δταν πανηγυρίσων
το δού αυτό Ιδρύματα, ή τον δε-
καπεντισμό και να κόμη μία βόλ-
τα έξω από τους περιβόλους των.
Θα μείνη ένδωσισαμένος! Και
όμως! Και τα δύο αυτά Ιδρύματα
ούδώς στερεώνονται άνέναντι κα-
λίαν έπαρκών και εύπροσώπων
άνακομητηρίων. Και δεν είνε ή
άγρη που λείπει από τους άν-
δρώπους μας οι όποιοι γνωρίζουν
πολύ καλά δταν εύρεσθον εις πο-
λυανδρώπους πόλεις, που πρέπει
να πάνε να κάμουν τα τοιαύ-
τους, χωρίς να περιμένουν να τους
το διδού εις το χωρίον των ο
κ. Στάης.

Είνε δέ γελοίο να λέγεται
δτι θα παταχθή ο κομμουνισμός
δ' θα γινούν όδοι-τρία άποκηρη-
τήρια εις το Τουργίο! Για να έκ-
λειψθ ο κομμουνισμός κ. Στάη,
χρειάζεται έπαρκές ψωμί, δουλειά
για τους άέργους, ικανοποιητικά
ήμερομίσθια, κοινωνική πρόνοια
και δικαιοσύνη. Δώσε πρώτα αυτά
εις το φτωχό τουργώτη, και ούτο
που του ύπόσχεσθε για να τον
έκπολίσσετε τάχα, το σπάρνει
και μόνος του. Δεν σάς έχει ά-
νόγη. Αφήστε λοιπόν της δημο-
κλής του χιλιάριου, και κού-
τε γύρω σας το τόπο μας που
έρρημνται.

ΟΛΙΑΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Συμπολίτες και σεβαστός φίλος
όταν διαβάσε όσα ο κ. Στάης έγρα-
ψε δια μετξύ να κόμη εις το Τυ-
ρίγιο το Συντονιστικόν όργανον,
μιάς διηγήσθω την άκόλουθον ημε-
ράν ιστοριόελλα που συνέβη εις
τον ίδιον.

Ήμουν, μίς είπε, φοιτήτης ά-
κόμη εις τάς Αθήνας, όταν ένα
αρχαιολόγοστο χειμάρρον βρέθη έ-
γινε άγία κάμπος εις το δωμα-
τίον μου από ένα φίλικό τοιά. Ο
ταν έβρασα εις την τότε πλατεία
Κυρακού ή όποιος ήτο άκόμη άσχη-
ματός και ελγε ένα σφοδρό γύμα-
τα και πέρες σκαρτοπαιγνές έδω και
έκει και λίγα σπία γύρω της, αν-
τίκρυσαν εις το μέσον άκρίβως
αυτή να ούρη ένας μικρός λουστρά-
κος, με κρημασμένο εις τον ώρη
το κασελάκι του. Θάλασσης καί
το πολιτισμού και της τάξεως,
μύλας έβρασα κοντά τον άν
παθα από το αιώ και τον έλα:

—Τι κανείς έκεί καλοπλάσας;
Δεν ντρέσεται; Δεν είνε άλλο μέ-
ρος να πής παρ' βροχης τη μέση
της πλατείας; Θα σε πάω ες την
Αστυνομία.

Ο μικρός έτε διότι έφοβήθη εις
τ' αλήθεια ή σκεπνέτο, άρχισε,
για να γλυτώσθ, τα φευκαλάμια
και μου έλεε νομίζοντας πως
θα με συγκινούσε.

—Ας με μπάριμα να χαρής
το χωριό σου!

Έγώ δεν συνεννήθηκα γιατί τό-
τε οι φοιτηταί δεν είχαν καμία
όπως έχουσι οι νεώτεροι σήμε-
ρα. Είμαστε άγρια και κοντά παιδιά.
Τον σπρημα όμως άρεσάι δυνατό
το αιώ για να το θυμάται και τον
άσπρη από του έλα να μη το έ-
κινώ. Ο λουστράκος όμως έμει-
νε εις την θείαν του. Όταν δέ
γυφώσα εις άποστασιν 10 - 15
μέτρων από αυτόν, τον άκούω να
μου φωνάζει.

—Κόρη! Κόρη!
Γνωρίζω και άκούω το φιλάρικο
να μ' έρατ με ύψηλόν τόνον φων-
ής και έρωτικών ήφους.

—Δεν μου λές, Κόρη, τί ήθελες
να κάμω; Να περιμένω να σπάση
ή φωνή μου;

Και άμείως ο κατηγορούς το βα-
λε σά παύα. Εγώ έλα με τον
τρόπο του και άνεγνώσα ότι το
παύι ελγε δίχη. Ο πολιτισμός
μου ήττηθη.

Φαντασθήτε λοιπόν τώρα ένα
χωρικό μας να σπινώη έλβόδες
εις το χωριό του και εις άποστα-
σιν 150 ή 200 μέτρων μακριά από
το άναρρώστον του χωριού του
που θα τον κούρη ο κ. Στάης, να
αίσθάνθη έσπρη ότι έχει άνάγκη.
Πρέπει, κατά τον κ. Στάη, ν' ά-
φήσθ τη βελόνη του, να σπείρ
καθέμνος με το λουτή την κοιλία
του, και να τρέψη εις τα μέγαρα
για να σπείρ ο πολιτισμός και να
μην λερώνη το χωριό. Αν είνε
καμίας που βάλασθ από άκρί-
α, ο πολιτισμός τον κ. Στάη θα
λανεγυρίσεται δέκα φορές την

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τού 'Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και των αδελφών του 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος Καλοκαιριῶν, κατοίκων ἀπάντων τοῦ χωρίου Καλοκαιριῶν τῶν Κυθήρων.

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γυθείου καὶ Σίτου, τοποτηρητὴν Μητροπόλεως Κυθήρων.

Ἰπὸς

Γυθείον (ἀπὸ τοῦ κ. Προέδρου Κοινότητος Γυθείου).

Σεβασμιώτατε,

Τὴν 8ην Δεκεμβρίου λ. ε. μετέβην εἰς Χώραν Κυθήρων, ἵνα ἐπισκεπτόμενος τὴν ἐν τῇ νήσῳ μας ἀρχιερατικὴν ἀντιπροσώπων αἰρεσιμώτατον κ. Σπυρίδων Χόρον, γνωρίσωμεν αὐτῷ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Καλοκαιριῶν Χαραλάμπους Βλαντιν, ἐορτασθέν κατὰ τὴν ἐορτήν τοῦ ἐν τῇ χωρίῳ μας ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς χήρας Νέας Χαρ. Βλαντιν παραχώρησιν τῆς ἐορτῆς ταύτης εἰς τὸ χωρίον μας, ἀπεφασίσαντες ἡμεῖς τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, τὸν ἐορτασθῆναι δι' ἀρτοκλασίας τῆς μνήμης τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος ἐκ ὁνόματος τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας καὶ ἀδελφῶν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Μετὰ πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς ἐνέδωκεν, πρὸ τῆς ἐπιμονῆς μας νὰ μας ἐπεδείξῃ μετὰ σημεῖα καὶ σημεῖα τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας κ. Σπυρίδων Μάγειρον, ἐντελλόμενος αὐτὸν ὅπως κατὰ τὴν ἐορτήν τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος ἐκτελέσῃ τὸν ἱερὸν λειτουργικὸν ὄντονα (ὡς πρῶτος ἐορταστής), νὰ ἐνέμεται τὸν ναὸν τοῦ χωρίου μας, μετὰ ταῦτα δὲ τὸν λοιπὸν ἐορτασθῆναι.

Τὴν ἐπομένην ὥραν Δεκεμβρίου λ. ε. παρήγγειλεν ἐγγράφως πρὸς τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας μας, ὅτι δὲν κατὰ τὴν ὡς ἔνω ἐορτήν τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος, νὰ μνημονεύῃ ὡς πρῶτος ἐορταστής ἀνεφάρ τις τοῦ ἀποθανέντος Χαραλ. Βλαντιν ὁνόματι 'Εμμανουὴλ Ι. Κοντολέων κατόικος οὐκ Ἰ. Καλοκαιριῶν, ἀλλὰ τῆς Χώρας τῶν Κυθήρων.

Τὴν ταυτὴν ἀπόφασιν τοῦ 'Αρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου πλὴν ῥητορικῶν μετέβην εἰς τὸν ναὸν τῶν 10ην Δεκεμβρίου εἰς Χόρον, καὶ ὑπεβίβλεμεν αὐτῷ ἐντολὰν παράνομα καὶ διαμετρικῶς διὰ τὴν ταυτὴν ἀδελφότητα καὶ ἀδικαιοσύνην ἀπαρῶν τοῦ, κοινοποιήσαντες καὶ σχετικῶν ἀληθειῶν μας εἰς δικαστικὸν κλητῆρος εἰς τὴν ῥητορὶν ἀναφέροντες, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζομεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦ διακονοῦν τοῦ ἐορτασθέν κατὰ τὰς διαφύρας τοῦ ἔτους ἐορτῆς, καθ' ὅσον μόνον ἀρμόδιον πρὸς τοῦτο ἦτο τὸ 'Εκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Παρὰ ταῦτα, ὁ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπος καὶ 'Γυθῖον, Σεβασμιώτατε, καὶ τοῦ 'Γυθίου, οὐ μόνον ἐπέμενε εἰς τὴν παρόλγον ἀπόφασιν τοῦ, ἀλλ' ἐπὶ πλέον μετὰ ῥόπον σκαλίσαντο καὶ ἀνάρμοστον καὶ εἰς ἀνθρώπους ἀκόμη τῶν ταπεινῶν, μας ἀπέπειψεν. Ὡς δὲ νὰ μὴ ἴσχυον αἱ ὡς ἄνω μεροληπτικαὶ τοῦ 'Αρχ. ἀντιπροσώπου ἐνέργειαι ὑπὲρ τοῦ 'Εμμ. Κοντολέωντος, ἀπέκρυψε κατεπαιγνίως τῆς 'Γρετέρας Σεβασμιώτητος τηλεγράφημα ληφθὲν εἰς Κύθηρα τὴν 11ην Δεκεμβρίου Κυρίως τῆς ἐορτῆς τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος ὅς τὸ περιεχόμενον δὲν μας ἐγνωστοποίησαν εἰσέτι.

Αὐτῶν τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν τοῦ 'Αρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου, τὴν πρωτὰν τῆς 12ης Δεκεμβρίου ἐορτῆς τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος, ἐλαβον χώραν καὶ ἐξωτὴ τοῦ ναοῦ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ἐκτελούμε μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας καὶ τοῦ 'Εμμαν. Κοντολέωντος, ἀπειληθέντων σοβαρῶς ἐπὶ ἐπιστολῇ ἀποστολῆς θέντων τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἐφημερίου μας δηλώσαντος πρὸς τὸν συνοδοιπόρην τὸν Κοντολέοντα 'Εμμανουὴλ Χωρίως ὅστις ἐπεβίβλεμεν νὰ μνημονεύῃ πρῶτος κατὰ τὴν θαλάναν λειτουργίαν ὁ Κοντολέων, ὅτι τὸ ἀναρῶν ζήτημα ἐκφεύγει τῆς ἀρμοδιότητός του, καὶ ὅτι αὐτὸς, ὡς κληρικός εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὸ δικαίον, θὰ μνημονεύῃ πρῶτος τὸν ἐορταζόμενον ἀδελφόν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. 'Επειδὴ ἀπασαι αἱ ἐνέργειαι τοῦ 'Αρχιερ. Ἀντιπροσώπου ὡς

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΘΥΕΛΛΑ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΕΡΑΥΝΟΥ

ΠΟΤΑΜΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκρίτη ἡμῶν).—Χθὲς 14 'Ιανουαρίου περὶ τὴν 7ην βραδυνὴν ὥραν, ἐνεκλήθη εἰς τὴν περιφέρειάν μας σφοδρὰτὴ θύελλα μετὰ χαλᾶς καὶ κεραυνῶν, τέσσαρες τὸν ὅποιον ἔπασαν ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ τοῦ ἐργοστασίου τῆς 'Πλεκτρικῆς καὶ ἠρρίστησαν τὰ καλὸν τῆς. Ὁ Ποταμὸς ἐβυθίσθη εἰς τὸ σκότος.

Τὴν ἰδίαν ὥραν ἄλλος κεραυνὸς ἔπασεν εἰς τὸ χωρίον Γερακῶν καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Θεοδώρου Ζαντιώτου ἡ Πράπα καὶ ἦν στιγμὴν οὗτος καὶ ἡ σύζυγός του εἶχον τελεωθῆναι τὸν θάνατον καὶ ἐκτεμνόμενοι τὰ βιβλίων τὸν τραπὴν υἱὸν τὸν Μανώλην νὰ κοιμηθῇ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κεραυνοῦ ἦτο τρομερὸν ἀλλὰ καὶ περιεργόν. Τὸ παιδί αὐτὸ ἐφανερώθη. Τὸ φερόμενα τοῦ κ. Ζαντιώτου ἀνηλεῶς καὶ ἐκείνην, ὥστε νὰ μείνῃ οὗτος τελεωθὺς γυνὴς, καὶ νὰ ὑποστῇ μερικὰ ἐγκαλήματα καὶ μίαν προσωρινὴν τυφλωσιν. Ἡ σύζυγός του οὐδὲν ἔπαυε. Ἡ οἰκία ἀπεγυμνωθὲν τελείως ἀπὸ τὸν κεραυνὸν καὶ τὰ πράγματα καταστράφησαν. Τὰ κεραμίδια τῆς στέγης ἀνετραβίσθησαν καὶ τὰ πορτοπαράθυρα ἔσπασαν οὗτοι δὲ ἡ οἰκία ἔγινε ἀκατοίκητος.

Ἡ σύζυγός τοῦ κ. Ζαντιώτου ἀπὸ ἐκείσε μετὰ τὸ μικρὸν τοῦ ὀνόματι τὸ παιδί της καὶ ἔπαυσε νὰ δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν, ἔφηρε ἀπὸ τὸ χερὶ τὸν τυφλωθέντα οὐδὺν τῆς καὶ ὑπὸ βροχὴν καὶ σκότος τὸν ἀδελφόν εἰς τὴν κληρίον οἰκίαν τῆς μητρὸς της. Κατόπιν εἰδοποιήθη τὸς συγγενεῖς τῆς δὲ τὸν ὁποῖον μετέβησαν εἰς Ποταμὸν διὰ νὰ ἀναφέρουν τὸ γεγονός καὶ νὰ ζητήσουν διὰ τὸ παιδί ἱατρικὴν βοήθειαν. Πράγματι εὐθὺς, καὶ παρὰ τὴν συνεχίζομένην βροχὴν ὁ ἱατρός κ. Κατσούλης καίτοι γραιπλὸν ἀνεχώρησε μετ' ἐνὸς χωροφύλακος διὰ τὸ Γερακί. Ἐκεῖ εὐρὸς τὸ παιδί νεκρὸν καὶ δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ κοινοποιῇ τὸν θάνατον τοῦ καὶ νὰ περιβάλῃ τὸν κ. Ζαντιώτην. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἔλεγον ὅτι ὁ κεραυνὸς ἐξετέλεσε ἔργα θαυμαστά καὶ προσέθετον ὅτι ἄλλοτε ἔπασαν κερανοὶ εἰς τὸ χωρίον τὸν ἀλλὰ δὲν εἶχον τέτοιο καταστρεπτικὸν ἀποτέλεσμα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΠΛΟΙΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ πλοίου 'Κυβὸ Ντόρος ἐξέσκιελε πρὸς τὸν Φάρον Μονδαρίου τὸν Κυθῖον. Τὸ σκάφος κοπὴν εἰς δύο ἐβυθίσθη.

Πῆρξαν ἐκδήλως μεροληπτικαὶ ὑπὲρ τοῦ 'Εμμ. Κοντολέωντος, καὶ εἰς χάρος ἦσαν καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ χωρίου μας.

'Επειδὴ ἐπιμελὸς ἀπέκρυψε τὴν λήψιν τοῦ τηλεγραφήματος τῆς 'Γρετέρας Σεβασμιώτητος πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα οὕτως διευκολύνῃ τὸν 'Εμμ. Κοντολέοντα εἰς τὴν παρακαταποίησιν τῶν παρὰ τὸν ναὸν ἀξιώσεων του.

'Επειδὴ ἀντὶ, ὡς ὤφειλε, νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς ἀναφεύρας διαφοράς ἐγένετο πρόβλεψις, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως, σοβαρῶν ἐπιστοδίων. Διὰ ταῦτα Θεωροῦντες αὐτὸν ὡς παρνομήσαντα κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθήκοντων του, καὶ ὡς ἐκτραπέντα τῆς ἀποστολῆς του, προέβλεπον εἰς μνήσιν κατ' αὐτὸ ἐκ τῶν κ. Εἰσαγγελέως, παρακαλοῦμεν δι' ἡμῶν, Σεβασμιώτατε, ὅπως καὶ 'Γρετὴ ἐνεργήσῃ κατ' αὐτὸ τὰ νόμιμα. 'ΕνΚυθῖρος τῇ 31 Δεκεμβρίου 1948

Δι' Ἀδελφῶν, Π. Σ. Πλαντή, Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Χ. Χριστόφορος, Σ. Βλαντιν, Χ. Χριστόφορος, Δ. Καλλιγέρης, Πικυλῆς Βλαντιν, Δ. Σ. Κασιμάτης, Χαρ. Κασμάτης

ΕΠΕΣΕΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΓΕΩΡ. ΒΡ. ΑΛΦΙΕΡΗΣ

'Ηρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ τὸν ἐχθρὸν τῆς πατρίδος ἔπασεν εἰς τὴν περιοχὴν 'Οκραντινὰ ὁ συμπόλιτης στρατιώτης Γεώργιος Βορέττος 'Αλφιέρης.

'Ο νέος αὐτὸς Κυθῖος ἦρας διττῶς θὰ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τοῦ διότι, ὅχι μόνον ἐτέλεσε αὐτὸς τὸ πρῶτον τὴν πατρίδα καθήκον του, ἀλλὰ καὶ διότι ἀντὶ ὡς ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἐν Αὐστραλίᾳ εἰς τῆς ὁποίας τὴν πόλιν Οὐδέλγαντον τῆς Ν. Ν. Οὐαλλας καὶ ἐγεννήθη τὸ 1924 καὶ νὰ ζῇ ὡς Αὐστραλὸς, ἤλθεν ἐν τούτοις εἰς τὴν πατρίδα τὸν γόνεον τοῦ 'Ελλάδα καὶ ἔξελαι δειθῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Κυθήρων. Μετὰ ταῦτα παρηκόλῳ ἦσαν ἐμπορικὰ ἐν Πιραιεὶ μαθήματα ἐργασίαντος συγγενεῖς εἰς τὸ ἐκεῖ ἐργοστάσιον ἐπεξεργασίας ἀλουμινίου τοῦ ἐξαδέλφου του κ. 'Εμμ. Μεγαλοκονοῦ. 'Εκεῖ τὸν εὗρον τὸν Αἰγύπτιον τοῦ 1946 ἡ πρόσκλησις τοῦ ὑπὸ τὰ δόξα. Μετὰ τὴν βασικὴν στρατιωτικὴν του ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Τριτοκλιν ἐνετάχθη τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1948 μεταξὺ τῶν μαχητῶν τοῦ 513 τάγματος πεζικοῦ. Ὡς μαχητὴς τοῦ τάγματος αὐτοῦ ἔπασε ἀπὸ δολοφονοῦν συμμοριτικῆν σφαίραν κατὰ μίαν ἱναγνώριαν τοῦ ἐδάφους. Περί τοῦ ἡρώτου τοῦ ὀμιλεῖ τὸ ἀκόλουθον ἐγγράφον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τάγματός του:

'Ο Στρατιώτης 'Αλφιέρης Γεώργιος τοῦ Βορέττος κλάσεως 1945 ἐκ Ποταμοῦ Κυθήρων ἐντελέσας μετὰ τῆς ὁμάδος του ὑπηρεσίαν ἐξερευνητικὰς καὶ ἀσφαλείας τμημάτων ὑδροπλοίας, τὴν 27-11-48 εἰς περιοχὴν ΟΚΡΑΝΤΙΝΑΚ, ἐνέπασεν εἰς ἐνέδραν συμμοριτικῶν, καθ' ἣν ἠνέμυνε μόνος μείρους ἐχθράτων, ἐπαιτῶν νὰ ἀποτρέψῃ προσάδειαν τῶν συμμοριτικῶν πρὸς σιλλήριον τὸν, σφαίρας τι, ὅμως δολοφονικῇ ἐπλήξε τούτον εἰς τὸν θώρακα καὶ τὸν ἄρσεν νεκρὸν.

'Ἡτο στρατιώτης ἀφοσιωμένος εἰς τὸ καθήκον του. Διεκρίνετο πάντοτε διὰ τὸ θάρρος του, ψυχραιμίαν καὶ ἀνταναγκάσιν.

Τούτου προτείνω τὴν προαγωγὴν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Επιλοχίου καὶ τὴν ἀπονομήν μετὰ θάνατον 'Αργυροῦ 'Αριστοῦ 'Ανδρείας.

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΕΩΝ.

Ταγματάρχης - Διοικητής

'Όταν αὐτὸν θὰ παρελθόνουν πρὸς τὸν ἐν Ποταμῷ 'Ηρώων τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων συμπολιτῶν οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων μας, θ' ἀνεγνῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ νέου αὐτοῦ ἥρωος καὶ θ' ἀκούουν ἀπὸ τοῦς διδασκάλους τῶν νὰ τοὺς ἐξηγοῦν τὸν σκελίσιν, ὅτι ὁ Γεώργιος Βορέττος 'Αλφιέρης, ὑπῆρξε τέκνον γνήσιον καὶ ἀντάξιον τῶν ἀρετῶν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ πρῶτος τῆς ἀντιλήψεως τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Δόξης τῆς Ἑλλάδος. «Φ. Κ.»

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ

'Η εορτὴ τοῦ 'Αγίου 'Αντωνίου ἐκτελέσθη μετὰ ἑξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ χωρίον Κατοῦν, καὶ εἰς τὸν ἐκεῖ ἰδιόκτητον ναὸν τοῦ ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ προέδρου τῆς ἐκεῖ Κυθηραϊκῆς 'Αδελφότητος κ. Μιχ. 'Αν. Σμιτεκόλου. Κατ' αὐτὴν ἱερουργήσαν ἐν συνορῇ πλῆθους κατοίκων ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, ὁ αἰδεσιμ. ἱερεὺς κ. 'Εμμ. Λουράντος.

'Επίσης εἰς τὰ Κιστριανίκα ἐνθα ἱερουργήσαν ὁ αἰδεσιμ. κ. 'Ιωάννης Παζουρινάκης, ὡς καὶ εἰς τὸν Δρομῶνα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ὁποῖον ἱερουργήσαν ὁ αἰδεσιμ. κ. Σπύρος Μιγέρης.

'Η εορτὴ τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου εἰς Πιταναίτες προσήλκυσε ὡς ποτὲ ἄλλοτε πλῆθος κόσμου. 'Ἡ θεοὺς λειτουργίαν ἐτελέσθη κατανυκτικώτατα καὶ μετὰ ἀρτοκλασίαν, μετὰ λειτουργίαν τὸν αἰδεσιμώτατον ἱερεὰ κ. 'Ιωάννην Λουράντον.

ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΤΤ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝΤΑΣ

Τὸ 'Υπουργεῖον τῶν ΤΤΤ. ἐξέδωκε ἕνα πολὺ χρήσιμον βιβλίον, ὁδηγὸν διὰ τοὺς ἀλληλογραφοῦντας μετὰ τοῦ ὁποῖον ἐφορᾶς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς χώρας. Κατὰ τὸν ὁδηγὸν αὐτὸν ἡ πόλις τῶν 'Αθηνῶν ἔχει διανομηθῇ εἰς 8 Κέντρα Διανομῆς ὡς ἑξῆς:

1) Κεντρικόν, 2) Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Σ.Ε.Κ., 3) Θηροφύλων, 4) Μαγνητικῆς, 5) Παγκρατίου, 6) Ἀμπελοκήπων, 7) Νεαπόλεως, 8) Λεβιδίου.

'Εκαστὸν Κέντρον διανομῆς πλὴν τοῦ Κεντρικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ ἀντὶ ἀριθμοῦ τὴν ἐνδεικνύον «Κεντρικόν» ἔχει ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὸν ἀριθμὸν ὡς ἑξῆς:

Τὸ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ ΣΕΚ τὸν ἀριθμὸν 2.

Τὸ Θηροφύλων τὸν ἀριθμὸν 3.

Τὸ Μαγνητικῆς τὸν ἀριθμὸν 4.

Τὸ Παγκρατίου τὸν ἀριθμὸν 5.

Τὸν Ἀμπελοκήπων τὸν ἀριθμὸν 6.

Τὴν Νεαπόλεως τὸν ἀριθμὸν 7 καὶ τὸ Λεβιδίου τὸν ἀριθμὸν 8.

'Ο χαρακτηριστικὸς αὐτὸς ἀριθμὸς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ οἱ ταχυδρομικοὶ τὸν Κεντρικὸν Ταχυδρομικὸν καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομικοῦ 'Αθηνῶν νὰ ταξινομήσῃ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν κατοίκων 'Αθηνῶν ταχυεῖς καὶ ἐκδόσεις.

Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὅπως οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως 'Αθηνῶν νὰ προσθέτουν, μετὰ τὴν λέξιν 'Αθῆνας, τὸν ἀριθμὸν τοῦ Κέντρου διανομῆς ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐπισημαίνεται ὁ παραλήτης.

Παραδείγματα:

Κύριον Γεώργιον Διονυσιάδην δόξας Τενέδου 19

'Αθῆνας (8)

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὁμοῦ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη ὅπως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως 'Αθηνῶν πληροφωροῦνται εἰς τοῖς Κέντρον Διανομῆς ὑπάρχει ἡ δόξας τοῦ γραφείου, τῆς κατοικίας, ἡ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνουν τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν, καὶ ποτὸν ἀριθμὸν φέρει τὸ Κέντρον αὐτὸ διὰ νὰ εἰδοποιήσουν ἐκεῖνος μετὰ τοὺς ὁποῖους ἀλληλογραφοῦν, ὅπως εἰς τὰ γραμματῶν προσθέτουν ἀπαραίτητος τὸν ἀριθμὸν τοῦ Κέντρου αὐτοῦ μετὰ τὴν λέξιν 'Αθῆνας ὡς δεικνύει τὸ ἀνωτέρω παραδειγμα.

Δεδομένου ἐπίσης τὸν 'Αθῆνας, ἥτοι Καλλιθέαν, Ν. Σμύρνην, Ψυχικόν, Ν. Ἰωνίαν, Ν. Φιλαδέλφειαν, Περιστέρι κλπ. λειτουργοῦν ἰδιαιτέρως Κέντρα Διανομῆς, εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ ἀλληλογραφία διὰ τοὺς κατοίκους τῶν προαστείων αὐτῶν φέρῃ ἀπαραίτητος τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιστοιχοῦ Κέντρου Διανομῆς. (Τὰ Κέντρα αὐτὰ δὲν θὰ φέρουν χαρακτηριστικὸν ἀριθμὸν, ὅπως τὰ ἐντὸς τῆς κυρίας πόλεως τῶν 'Αθηνῶν Κέντρα Διανομῆς, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα τῶν).

Παραδείγματα:

Κύριον Δημήτριον Σισμάνοβιτς δόξας 'Οκραντινῶν 25

Ν. Σμύρνην

Παρίσταται συνεπὶς ἀνάγκη ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν προαστείων αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν καθυστέρησος τῆς ἀλληλογραφίας τῶν, νὰ καθοδηγήσουν ἐκείνους μετὰ τοὺς ὁποῖους ἀλληλογραφοῦν καὶ νὰ τοὺς πληροφωροῦν διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν πρὸς ἀπαραίτητος νὰ ἀναγράφῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κέντρου διανομῆς ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξυπηρετοῦνται, ἥτοι Ν. Σμύρνην, Ψυχικόν, Ν. Ἰωνίαν καὶ οὕτω καθέτης.

Κατὰ τὸν ἐκτεθέντα, ὡς ἀνωτέρω τὸς οἱ ταξινομήσας τὸν ἐπιτολὸν θὰ γίνεσθαι τάξιμα, καὶ ἡ ἐλπίσις τῶν ἐπιστολῶν ἀντὶ ἐπίσης χρονογραφῆς. 'Ας ἐξομῶν συνεπὶς ταῦτα νὰ ὁρίσῃ τὸν ὁ ἀλληλογραφοῦντας, καὶ ἡ ἀποστολὴν καὶ ἄλλους ὅσοι ἀγνοοῦν τὰ μέτρα αὐτὰ πρὸς ἐκδίλιν τῶν καὶ ἐνδοκίαν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΟΡΤΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Ποταμοῦ παρελθόντες τὰς παραμονάς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους τὰς οἰκίας τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, συνέλεξαν ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν διὰ τοῦ ὁποῖου ὠρτά νῶσαν εορτήν τῆς Βασιλόμαχας τὴν Πρωτοχρονίαν. Εἰς αὐτὴν παρέστησαν αἱ κοινωτικαὶ ἀρχαὶ, οἱ δημοῖσι υπάλληλοι, οἱ τραπέζιστοι τοιοῦτοι, οἱ μαθηταὶ μετὰ τῶν γονέων τῶν καὶ πλῆθος ἄλλο κόσμου. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁμήλησεν ὁ διδάσκαλος κ. Μελητῆς, μετ' ὃ ἀπηγγέλθησαν διάφορα ποιήματα ἡ δὲ χοροδία τοῦ Ποταμοῦ ἐτραγοῦντο διάφορα τραγούδια. Κατόπιν ἐκόπη ἡ βασιλόμαχα καὶ διενεμήθη εἰς τοὺς παρευριστάς εἰς τοὺς ὁποῖους προσεφέρθησαν καὶ ἄλλα διάφορα γλυκίσματα καὶ ποτῖ.

'Ο κ. Μελητῆς ἐπληροφόρησεν τοὺς προσκεκλημένους τοῦ διδασκάλου δωρητῆς ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς μνητὴν Σπυρ. Κορινθίου 350.000 δραχμῶν διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἡγοράζοντο δυνάμει πρὸς φύτευσιν ὑπὸ τὴν μαθητῶν ὡς ἐπίσης καὶ γραφικὴν πλὴν πρὸς δωρεὰν διανομὴν αὐτῆς εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ σχολείου. Διὰ τὸν ὁποῖον ἐστάλλθησαν ἐπίσης καὶ δύο ποδοσφαίρα ἀπὸ τὸν συμπολίτην ἐπιδημοφιλῆ τῶν δημοτικῶν σχολείων Ρεθύμινης κ. Παναγ. Κασμάτης.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

'Ο κ. Εὐάγγελος Κ. Κασμάτης ἀπέστειλεν εἰς 'Αγίου Λουδοβίκου τῆς 'Αμερικῆς ἀπὸ τοῦ σχολείου Πιταναίτικον ἐπιδωκὸν γραφικὴν βιβλὴν πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν μαθητῶν.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΠΟΙ

'Ὡς τουριστικοὶ τόποι ἀνεκηρύχθησαν διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως αἱ νῆσοι Θήρα, 'Ανδρος, Κύβος, Ἰθάκη, Πάρος, ἡ περιοχὴ τοῦ Δήμου Πάρου καὶ ἡ νῆσος Σκύρος καὶ τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Κυμῆς. 'Επίσης ἡ Κορίνθου μετὰ τῆς περιοχῆς παλαιῆς Κορίνθου ἡ περιοχὴ Λουτροῦ Κολλῆνης, ἡ Λαμία, καὶ ἡ Λεβάντα μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Λοκκῆς. 'Επίσης ἡ Κορίνθου μετὰ τῆς περιοχῆς παλαιῆς Κορίνθου ἡ περιοχὴ Λουτροῦ Κολλῆνης, ἡ Λαμία, καὶ ἡ Λεβάντα μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Λοκκῆς. 'Επίσης ἡ Κορίνθου μετὰ τῆς περιοχῆς παλαιῆς Κορίνθου ἡ περιοχὴ Λουτροῦ Κολλῆνης, ἡ Λαμία, καὶ ἡ Λεβάντα μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Λοκκῆς.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

'Ὡς ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Κυθήρων διορίσθη διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ὁ συνταξιούχος δημοδιδάσκαλος κ. 'Αγγελος Ε.